

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

Regio Latronum, multis deinde insequentibus annis dicta sit. Tanta fuit sanctitate, ut Rauennas quidam cuius, religione praestans, in Vrſiana eade, dum sacra haberentur, iuxta altiorem columnam cum esset, post Damiani terga splendidissimum virum conspexerit, qui faciem illius admirabili luce illustrabat. Id cum ipse, fixo in Damianum intuitu, immotisque oculis admiraretur, & Archiepiscopus assidue haerentes in se viri oculos itidem miratus, quid esset causa, sciscitaretur, rem omnem ordine exposuit. Ad haec, ipsum de se ferri solitum aiunt, dum nocte in templo, quo maximè tempore viri sancti in rerum diuinarum meditatione, atque in Dei laudibus versantur, sacrum illud carmen caneret. Montes & colles cantabant coram Deo laudes: visos sibi ipsos etiam lapides templi, columnasque & parietes in Dei laudes exilire. Iudæus tum ex eo loco, ubi se occultauerat, hunc Archiepiscopum tanta veneratione, totque obortis lachrymis, quanta & quot semper contulerat, hostiam sacram effringentem cum vidisset, diuino spiritu commotus, accurrens obnixè petijt, illius partem exhiberi sibi: à quo, cum ab Damiano monitus, non desisteret, sacra tandem expiatus vnda baptismatis, sacratissima Eucharistiae hostiam sumpsit. Huius Archiepiscopatu, bibliotheca Rauennatis ecclesiae igni absumpta est. Tandem Damianus Archiepiscopus Rauennatum cum sexdecim annis, mensibus duobus, dies verò sexdecim Rauennati ecclesiae praefuisset, vitam cum morte commutauit, tertio idus Martias. Sepultus in diui Apollinaris Classensis, ab ara sanctae Feliculae haud procul.

Quantè fuerit sanctitatis.

Viso eius

Iudæus visum eius sanctitatem ad Christum conuertitur.

Feliciter obit.

BEATI PETRI DAMIANI OSTIENSIS
EPISCOPI SERMO IN DOMINICA
Palmarum.

20. Martij
Matth. 21.
Ad quid filius Dei in mundum uenerit & natus sit.

Matth. 23.

Zach. 9.

Esa. 1.
Natura uiperari est, in partu occidere parentem.
Matth. 15.

V M appropinquasset Iesus Hierosolymis, & uenisset Betphage ad montem Oliucti, tunc misit duos de discipulis suis, dicens eis: Ite in castellum, quod contra uos est, & reliqua. Passurus spontè Dominus profusa lute humana, spontaneus ad locum passionis accedit. Ad hoc uenit in mundum, ad hoc natus est, ut sua passione nos liberaret. Scienter Hierosolymam uenit, scienter magna populorum comitatus caterua composè ciuitatem intrauit, in qua tradendus, in qua crucifigendus erat. Haec est Hierusalem, quae occidit Prophetas, & lapidat eos, qui ad eam missi sunt.

O infelix ciuitas, quam gloriosa de te dicerentur, si uenientem Dominum agnouisses, si ei cognito debitam reuerentiam exhibuisses. O misera, o malitiae errore cecata, uenit ad te Saluator tuus, & non potes, nec vis cognoscere eum. Uenit ipse ad saluandum, tu recedendo accedis ad perdendum. Ipse parat tibi ut agrotis saluitem, & tu paras ei ueluti furi Crucem. Cur te tanta tenebrarum caligo contextit? Cur non recolis quod dictum est per Zachariam Prophetam: Noli timere filia Sion, ecce Rex tuus uenit tibi mansuetus, sedens super pullum subingalis: Ecce tanta es, perdita consilio es, times Regem tuum suscipere, ne regnum terrenum amittas. Sed dum ipsum non recipis, regnum perdis & gentem. Vis unum interficere, ne tota gens pereat. Sed dum unum interficis, tui pereunt uniuersi. Proinde de te benedicendum est: Vae genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filijs sceleratis. Genimen es viperarum, quae non nisi effolis maternis lateribus oriuntur: sic tu non putas euadere, nisi Patris tui, qui fecit te, laus cruentes. Crudelis par tus est, & enecandus, qui enecat patientem. Sed quid attinet ad propositum cecitas Iudaeorum? Cæci fuerunt, duces caecorum, & ideo uirique, id est, principes eorum & iuniores, in foueam ceciderunt.

De te autem Domine Iesu, admiratio & compassio crescit. Cur ad Iudæos uadis, qui animae tuae insidiantur? Proditores & homicidae quidem sunt, ne credas te ipsis, quia non te diligunt, non tui miserebuntur, crudeli & turpissima morte te condemnabunt. Cur tot illusiones, tot flagella, tot opprobria acceleras sustinere, spinis coronari, conspui, aceto potari, lancea perforari, mori, & in sepulchro collocari? In hac tua deliberatione, in hoc tuo consilio deficit spiritus meus. Compator, Domine

SURIUS

qter
uobis
RVIII
5

Domini Iesu, super passionis tuæ angustias. Consiliū Petri amici tui videtur mihi Matth. 16.
 sedere, qui ait: Absit à te, Domine, nequaquam fiet hoc. Non decet filium Dei
 mortem gustare. Sed differt hoc consiliū à tuo, qui disponis mortem subire.
 Quid ergo? Petri, an Iesu consiliū est tenendum? Serui, an Domini? Discipuli,
 an Magistri? Sed non est seruus maior domino suo, nec discipulus doctior magi-
 stro. Acquiescendum est itaque Domini & Magistri consilio, qui consilio nullo Ibidem.
 eger, nè dicatur mihi cum Petro: Vade retro, satanà, non sapias quæ Dei sunt. Nè
 sciebat enim Petrus Christum disposuisse ab initio, vt mortem nostram moriendo
 destrueret, & vitam resurgendo repararet.

Quod igitur diuina sapientia disposuerat, sapienter voluit adimplere. Voluit Zach. 9.
 secundum prophetica verba, humilis & pauper sedere super asinam, & Hierusalem Matth. 21.
 venire, sicut Euangelista narrat, dicēs: Cum appropinquaasset Iesus Hierosolymam,
 & venisset Bethphage ad montem Oliueti, tunc misit duos ex discipulis suis, dicens
 eis: Ite in castellum, quod cōtra vos est, & cætera. Castellum istud mundus est, qui
 cōtra Dominum & discipulos eius fuit, non solum opprobrijs & flagellis eos per-
 sequendo, sed etiam crudelissimam mortē inferendo. Vnde Dominus: Si mundus Iohan. 15.
 vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mun-
 dus quod suum erat diligeret: Quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de
 mundo, propterea odit vos mundus. Per asinam & pullum, qui erant in castello
 ligati; Iudæorum significatur populus & Gentilis, quorum vterque peccatorum
 vinculis subiacebat. Asina subiugalis Iudaicum populum signat, iugo legis subie-
 ctum. Pullus lasciuens & effrenis, gentilem populum notat secundum desideria
 carnis ambulans. Duo discipuli missi in castellum, duorum sunt testamētōrū
 prædicatores, gemina præditi charitate, Dei scilicet, & proximi dilectione. Siue
 Petrus & Paulus, quorum vnus gentium, alter fuit Apostolus Iudæorum. Vnde
 ipse Paulus: Qui operatus est Petro, inquit, in Apostolatu, operatus est & mihi in- Gal. 2.
 ter gentes. Isti soluerunt vtrunque populum ab infidelitatis errore, & verbo præ- Anima iu-
 sti sedes est
 sapientiæ.
 Prou. 10.
 Rom. 33.
 dicationis duxerunt ad fidem Iesu Christi. Dominus sedit super eos, quia ex fide
 sua iustificauit illos, sicut scriptum est: Anima iusti sedes est sapientiæ. De vtriusq;
 iustificatione dixit Apostolus: An Iudæorum tantum Deus? Nōne & gentium?
 Immo & gentium, quoniam quidem vnus Deus, qui iustificat circumcisionem ex
 fide, & præputium per fidem.

Possunt etiam hæc moraliter intelligi. Bethphage interpretatur domus buccæ, Moralis
 Euangelij
 huius expo-
 sitio.
 (est & intellectus sacerdotum) per quam designatur confessio. Ad hanc Dominus
 venit, quia ad confitendū corda accendit. Castellum, quod est contra Dominum,
 & eius discipulos, est animus obstinatus, propriæ deditus voluntati. Duo discipuli
 ad eum missi, sunt spes & timor: asina & pullus alligati, humilitas & simplicitas.
 Huiusmodi enim animus aliquando nouit quid sit humilitas, quid simplicitas, &
 quod simpliciter & humiliter sit viuendum: sed quasi eas alligat, & reponit, dum
 non vult eas opere exercere. Terret hunc timor, vbi à malo respuerit, minans ei
 tormenta. Confortat eum spes, si pœnituerit, præmia pollicendo. Compungitur
 his duobus animus. Soluitur asina & pullus, cum obuiam Domino eundo Bethpha-
 ge confitetur se peccasse, & promittit se deinceps humiliter & simpliciter victu-
 rum. Et sic qui prius erat castellum Diaboli, efficitur vrbs fortitudinis nostræ Sion:
 Saluator ponitur in ea murus, & antemurale. Murus humilitas est, antemurale pa- Esa. 26.
 tientia.

Egrediamur igitur charissimi, obuiam Domino Bethphage, compuncti timore
 poenæ, & sp̄e cælestis vitæ firmati, confitendo peccata humiliter, & sim-
 pliciter ambulando, substratis vestibus nostræ carnalitatis,
 vt in nobis dignetur sedere Dominus, & nos
 secum in cælestem Hierusalem in-
 troducere, Amen.

SERMO